

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nej, vi synes, at det er o.k., at der ikke er indskrevet »på et FN-mandat«.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Min partifælle hr. Peter Skaarup har aflagt meget levende beretninger om sin deltagelse i konventet, hvor det nogenlunde konsekvent lykkedes Giscard d'Estaing at lukke munden på alle kritiske røster. Nu siger fru Lone Dybkjær altså til os, at det med en forfatningstekst, der er blevet til på en så ekstremt demokratisk måde, vil være et paradoks, hvis det ender med et nej, altså hvis det ender med, at den ikke bliver til noget.

Jeg må forstå det sådan, at fru Lone Dybkjær ser et paradoks i, at vælgerne simpelt hen ender med at gå imod det, man har udnævnt til at være demokratiet. Jeg må da sådan set give fru Lone Dybkjær ret i, at det virkelig er paradoksalt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Peter Skaarup har underholdt om arbejdet i konventet – nu er hr. Peter Skaarup her desværre ikke. Jeg er helt overbevist om, at de, der har haft indflydelse på konventets arbejde eller i konventet, jeg kom vist til at sige Parlamentet, er dem, der har haft mulighed for at afse tid til at deltage meget intensivt i det arbejde. Jeg medgiver, at det ikke er alle nationale parlamentarikere, der har haft det, men en række nationale parlamentsrepræsentanter gjorde det til deres hovedopgave i den periode, og derved fik de faktisk også stor indflydelse.

Jeg synes, at man kan sige, at der ikke er et demokratisk, parlamentarisk underskud i EU. Nu vil det vise sig, om der er et folkeligt underskud i f.eks. Danmark, og det vil vi få at se omkring folkeafstemningen.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Mit spørgsmål pegede egentlig hen på det grundproblem, som har gjort sig gældende her i drøftelsen, især den drøftelse, som fru Lone Dybkjær selv var med i, da hr. Morten Messerschmidt var ordfører.

Er et nej overhovedet legitimt? Hr. Morten Messerschmidt blev afkrævet det spørgsmål. Man har jo hørt det lige siden 1972: Er det egentlig legitimt at sige nej og blive ved med det? Hr. Svend Auken var meget stolt af, at han havde sagt nej én gang, men så begyndte han at sige ja – bortset fra i 1986, hvor parolen var, at Socialdemokraterne skulle sige nej. Og hr. Kim Andersen siger: Man kan da ikke blive ved med at sige nej.

Jeg vil gerne spørge fru Lone Dybkjær: Er der ikke egentlig noget redeligt ved at sige nej og så fastholde sit nej? Er det ikke det, vi gør, når vi anbefaler vores børn ikke at køre med fremmede mænd, der vil tage dem ud på en køretur? Bare sig nej, og så lad være med at skulle være konstruktive og forklare, hvorfor man siger nej.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, at det er fuldstændig legitimt at sige nej. Jeg ved ikke, om sammenligningen med fremmede mænd holder, og jeg vil nok lade være at gå ind i den diskussion lige nu. Men selvfølgelig er det legitimt at sige nej.

Jeg synes også, at det er legitimt at sige ja, og jeg synes, at der er lige så stor modighed i et ja, som der er i et nej. Jeg synes, at det er i orden, at Dansk Folkeparti stædigt fastholder et nej. Det er da udmærket, at vi har den opposition, så vi kan få en samtale her i dag, ellers ville den jo være lidt vanskeligere.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at den radikale ordfører har sagt mange interessante, eller måske nærmere mærkelige ting i sin ordførertale. Jeg bed mærke i, at fru Lone Dybkjær sagde, at De Radikale var imod landbrugsstøtten, men hvordan kan det så være, at De Radikale stemmer for budgettet i Europa-Parlamentet, når 44 pct. af budgettet går til landbrugsstøtte? Det er jo selvmodsiggende, at man siger en ting og så gør noget andet.

Jeg kan i den sammenhæng oplyse om, at Dansk Folkeparti også er imod. Vi gør så det, vi siger: Vi stemmer imod i Europa-Parlamentet. Hvorfor gør De Radikale ikke det?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Fordi vi stemmer for det samlede budget. Vi siger, at vi er imod landbrugsstøtteordninger, men vi vil gerne have indflydelse på den øvrige del af budgettet. Det er vores arbejdsfacon, men jeg